

Pět stromů - Štáhlavský, Jindřich

Emi Ami

1. Větru dech žluté listí honí,
C Hmi G
ve zbytcích rozbořených stěn.
Emi Ami
Podzim už létu hranu zvoní.
C Hmi Emi
Pět stromů ční nad krajem.
2. Starý mlýn kdysi tu stával,
mlynář v něm se svou ženou žil.
Pokaždé, když synům jméno dával
mladý strom venku zasadil.
3. Pět stromů každé jaro rozkvétá
a otci stříbrem kvete vlas.
Synové se rozletěli do světa
právě tak rozletěl se čas.
4. Košaté stromy vánek pohladí,
pět kmenů štíhlých k nebi ční.
Pod nimi se stařec posadí,
jeho hlas už slabě zní.
5. Každý strom jménem osloví,
a potom začne vyprávět.
Z kapsy svou dýmku vyloví,
přemýšlí, proč se nevrátili zpět.
6. Vzpomínka těžko kdy přebolí.
Pět stromů zůstalo tu stát.
A táta, dokud dech mu dovolí
chodí si s nimi povídat.